

VENDÉGLŐSÖK LAPJA

„PINCZÉREK LAPJA“

A hazai szállodások, vendéglősök, kávéosok, pinczerek és kávéházi segédek érdekeit felkaroló szakközlöny.

„Az első magyar orsz. pinczemesterek és pinczemunkások egylete“, a budapesti kávéházi segéd egylet“, a „Szatmár-Németi pinczér-egylet“ a „Székesfejvári pinczér-egylet“, a „Szombathelyi pinczér betegsegélyző-egylet“, a „Györi pinczér-egylet“, a „Révkomáromi vendéglősök és kávéosok ipartársulata“, az „Aradi pinczér-egylet“-nek, a „Szabadkai pinczér-egylet“-nek, az „Aradi vendéglősök és kávéosok egyesületé“-nek, az „Ujvidéki szállodások, vendéglősök és kávéosok ipartársulata“-nak, a „Miskolci pinczér-egylet“-nek, a „Kassai vendéglősök, kávéosok, koresmarosok és pinczerek egylete“-nek, a „Székesfejvári vendéglősök kávéosok és italmérők ipartársulata“-nak, az „Ujpesti szállodások, vendéglősök és koresmarosok ipartársulata“-nak és a létesítendő országos pinczér-egyesült budapesti központi mozgalmi bizottságának

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik havonként kétszer, minden hó 5-én és 20-án.

Előfizetési ár:

Egész évre 12 kor. Félévre 6 kor.
Háromnegyed évre 9 „ Évnyegyre 3 „

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

IHÁSZ GYÖRGY.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VII. kerület, Akácfa-utca 7-dik szám.

Kéziratok és előfizetések ide intézendők.

A termelők italmérése.

Ki ne emlékezne azokra a nem régen mult idökre, a mikor szüret táján a budai szőlősgazdák házaiknak kapujain kiütötték a madzagra kötött káposzta-fejet. Ez a czégér azt jelentette, hogy a mig ott himbálja az öszi szél, addig annál a házánál ki-tűnő murczi, karczos, esipös, vagy rámpás kapható, a mint a hegy forrongó levét nevezik.

És a mikor ezek a jámbor káposztafejek így földmagasztaltattak, ugyanakkor sok magasan hordott fej a sárga föld felé igyekezett; mert hát ilyenkor megindult a pest-budai nép, a ki tehette asszonyostól, gyerekestől s déresipett, édes illatu gesztenye mellett széles kedvvel fogyasztotta a konty alá valót.

Baja, kára nem esett ebből senkinek, legfölebb néhány betörött, de hamar hegedő s éppen ezért okulni sehogy sem akaró orr ütözta a budai hegyek meredek, hepe-hupás útjait.

Sokan emlékeztünk ezekre az idökre s a kik emlékeztünk, arra is emlékeztünk, hogy ebben az idöben a Duna mindkét partján jó sora volt a vendéglősöknek és a kávéosoknak.

Azóta minden máskép van. Eltűntek a fényes arczu, öblös hangu szőlősgazdák, el a jó módu, vidám vendéglősök, a kik szüret táján maguk vitték állandó vendégeiket a káposztás ereszek alá egy kis „polgári kimenőre.“ A hol jölett van, ott mindenkinek jut is, marad is.

A szőlöket letarolta a phylloxera, a szőlősgazdákat az adó,

a vendéglősöket most fogyasztja, *irtja, a növekvő elszegényedés.*

Mindezt pedig csak azért emlitjük föl, hogy figyelmeztessük a vendéglősöket arra, hogy a termelők italmérési joga régi, igen régi szokásjog nálunk a melynek a nyomaival sűrűn találkozunk a statútumokban.

Figyelmeztetjük erre a vendéglősöket abból az alkalomból, hogy *Visontai Soma*, a gyöngyösi kerület képviselője, az országgyűlés képviselőházának február 14-iki ülésén a következő interpellációval élt:

Visontai Soma: Interpelláció a pénzügy- és a földművelésügyi miniszter urakhoz! 1. Van-e tudomása a t. miniszter urnak arról, hogy az 1899. évi XV. t. czikkben és az ezen törvény végrehajtására vonatkozó, 1899. évben kibocsátott 64.758. számú pénzügyminiszteri rendeletben a bortermelők számára biztosított azon kedvezményt, mely szerint a bortermelők saját termésü borait nyílt, edényből állóvendégeknek kímérhessék, a gyöngyösi bortermelők csak azért nem élvezhetik, mivel az egri pénzügyigazgatóság a törvény világos rendelkezései ellenére a megfelelő engedélyek kiadását a gyöngyösi bortermelőktől megtagadja, sőt — mint számos bizonyítékkal igazolható — a miniszteri rendeletben 2. számú mintaként föltüntetett engedély-szövegből bortermelők számára biztosított kímérési jogot rendszerint kitörli? 2. Tekintve, hogy Gyöngyös városnak nagyrészt szőlősgazdákból álló lakossága egy évtizeden át való nélkülözések, a legnagyobb erőfeszítések és kimondhatatlan nagy áldozatok árán volt képes a fillokszera által elpusztított szőlőterületeket helyreállítani és termőképessé tenni és tekintve, hogy az 1899. évi új boritaladó törvénynek éppen az a czélja, hogy a bortermelők számára nyújtott bizonyos kedvezményekkel módot nyújtson a kisebb bortermelőnek is, hogy bortermésüket kímérés által értékesítsék: hajlandó-e az igen tisztelt pénzügyminiszter ur intézkedni, hogy az egri pénzügyigazgatóság ott és azon esetekben, midőn a törvény erre módot ad: a gyöngyösi bortermelőnek a nyílt edényekből állóvendégek részére való borkímérési engedélyeket kiadja? 3. Hajlandó-e az igen tisztelt pénzügyminiszter ur, a jelenleg csak a nagyobb bortermelő és bormagykereskedők számára biztosított

Foltin Antal és neje.

(Szévege a 4. oldalon.)

azon kedvezményt, mely szerint ők a gyöngébszertartalomnál fogva romlásra hajló boraitak adómentes szeszszel javíthatasak, akként kiterjeszteni, hogy a kisebb bortermelő is — esetleg többekkel való társulás vagy szövetekezés útján adómentes szeszre nyerjen jogot? — 4. Hajlandó-e az igen tisztelt földmívelésügyi miniszter ur a bortermelőket érdekeit a saját hatáskörében is oltalmába venni és közelebbit, hogy a termelői borainak értékesítése elé a pénzügyi hatóságok akadályokat ne gördítsenek — nehogy az állam és a magánosok által az elpusztított szőlőterületek helyreállítására tett áldozatok hiábavalók legyenek.

Az elnök: Az interpelláció ki fog adatni a minisztereknek.

Addig is, a míg a miniszterek válaszolnak, a mikor ezzel a kérdéssel behatóbban foglalkozhatunk, a következőket kell megjegyeznünk.

A termelő-szövetkezetek terveitől azt is programmba foglalták, hogy a szövetkezetek ott, a hol ezt szükségesnek látják, szerezzenek maguknak italmérési jogot, a zárt palackokban való elárusítás pedig általában legyen nekik megengedve.

Az utóbbi, a mi jogában van minden szatócsnak, a szövetkezetektől sem tagadható meg; az előbbeni pedig nem veszélyeztetni a tisztas vendégfőnök-ipart, hanem csak azokat, a kik azt bitorolják s a nép anyagi és erkölcsi megrontására zsákmányolják ki a leggyalázatosabb módon. Hogy hol vannak és kik ezek, azt sejtjük azokból a felelhetlenül böles és igazságos szavakból, a miket *Egan* miniszteri biztos mondott az oly nagy ínséget szenvedő ruthének között.

Tehát mi fönttartjuk azt, a mi a szövetkezeti vitában mondottunk. Újbl mondjuk, hogy a bortermelők ellen ne hirdessünk harcot, hogy tőlük részint régi, részint méltányos jogokat elvitassunk; hanem — biztosítandó magunknak a termelő szövetkezetekből előálló elnököket, lépünk velük érintkezésbe s mi, vendégfőnök, szintén alakítsunk az ő szövetkezeteikkel némi szervi összeköttetésben levő borvásárlási, azaz fogyasztási szövetkezetet.

Ez meg fog védeni bennünket a károk ellen; nagy, a nélkülözött elnököket biztosít nekünk, míg a hiábavaló harez majd csak kárral fizet nekünk.

Hogy így lesz, majd eleve meggyőződünk a miniszterek válaszaiból, a melyek körülbelül így fognak hangzani:

Földmívelési miniszter: A bortermelők korlátolt italmérési jogát, a mely régi statutumokon és törvényen alapul, nemcsak elismerem, hanem annak újabb törvényes biztosítékot is óhajtok szerezni.

Pénzügyminiszter: A gyöngyösi bortermelő italmérési jogán esett sérelmet a törvényes alakítások el-

mulasztása okozta. Intézkedni fog, hogy a termelők kellőképp felvilágosíttassanak.

Mínthogy a miniszterek válaszaik lényegükben másképp nem hangozhatnak, azért ismétljük, hogy a vendégfőnök érintkezzenek az országos szőlőszeti és borászati egyesülettel, hogy azzal megállapíthassák egymás érdekeinek védelmét, illetőleg e védelem módjait és feltételeit.

Az ipartársulat válasza.

A budapesti vendégfőnök ipartársulata *kötelékébe nem tartozó vendégfőnök* 100-as bizottsága emlékiratot intézett az ipartársulathoz. Az emlékirat aláírói — mintegy 113-an — felajánlják az ipartársulathoz való belépésüket, de csak oly feltétel alatt, ha kivánságaik teljesülnek! Erre nézve az elnökség a választmány határozata alapján következőképp válaszolt a memorandumra:

Tekintetes *Karikás* Lajos urnak mint az ipartársulat kötelékébe nem tartozó vendégfőnök százas bizottsága elnökének.

Budapest

Igen tisztelt szaktárs ur!

Az ipartársulat választmánya folyó évi január hó 25-án tartott ülésében tárgyalta a százas bizottság emlékiratát s a fölött érdemlegesen határozván, megbizta alólírott elnökséget, hogy az ipartársulat nevében e határozathoz képest válaszoljon az emlékiratra.

Mindenek előtt van szerencsénk tehát értesíteni, hogy a választmány mindazt, a mi az emlékiratban a vendégfőnök posthosa helyzetéről, a vendégfőnök ipar kétségbejött tengődéséről helyesen van felsorolva, nemcsak kellőképp méltányolja, hanem miként a jó testvér átérzi a másik testvér minden baját, szenvedését, — akként át van hatta a választmány minden egyes tagja attól az érzéstől, hogy a vendégfőnökiipar folytatói a jelenben egyformán szenvednek a posthosa viszonyok hatása alatt, valamennyien rettegnek a közterhek által való tönkretételtől.

Abban a tudatban, hogy ma minden testület csak a legelszántabb törőülés, rendheltelen összetartás által fejthet ki annyi erkölcsi erőt, hogy az időkkel járó romboló hatásnak ellenállhasson, vagy a hatalom kiméletlen rendszerén imitt-amott egy kis rést nyithasson, — ebben a meggyőződésben a legösszintébb örömmel üdvözöljük mindazon szaktársainkat, a kik bizalommal csatlakoznak ipartársulatunkhoz, őszinte szándékkal sorakoznak az alá a zászló alá, melynek tisztas multjához való hű ragaszkodással, a *haszáfiaság*, a becsület és az igazság védelme alatt küzdünk, törvényes uton és megmondottan, jogainkért, s ezek között leginkább igazi ideálunkért: a magyar vendégfőnök ipar felvirágzásáért!

Azonban örömlünkbe ürm is vegyül, mert nem hallgathatjuk el egy sajtó érzés önkéntelen megnyilatkozását, midőn azt kell olvasnunk, hogy szaktársaink a helyes utra való térést, a — bajban vigasztaló és sikert ígérő — testületi szellem ápolását feltételekkel tesszik függővé, még hozzá olyan feltételekkel, amelyek alatt éppen azok a sérelmek jelennek, melyeknek elhárításáért már eredetüktől fogva, következetesen és törhetetlen kitartással küzdött az ipartársulat.

De nem legyőzni, inkább jó szándékkal meggyőzni akarjuk az emlékiratot magukénak valló t. szaktársainkat s e szempontból sorra vesszük az emlékiratban foglalt főbb kivánságaikat:

A rendkívüli közgyűlés összehívására irányuló kivánságot *nem találjuk indokoltnak*; egyrészt azért, mert az évenként márczius hóban megtartani szokott rendes közgyűlésnek ugyis küszöbön van, s annak napirendjére indítvány alakjában, a vendégfőnök ipart érdeklő minden ügy kitűzhető és tárgyalható, s odáig módjában áll t. szaktársainknak a hozzá szólás, valamint az előterjesztés jogát, az *ipartársulathoz való beiratkozás által megszerezni*; másrészt pedig azért, mert a rendkívüli közgyűlés rendkívüli költséggel terheli meg az ipartársulat *piasztárát*. Már pedig ipartársulatunk jövedelmét ugys a közlekedőre fordított kiadások, továbbá a vendégfőnök ipar fejlődése, jövője érdekében fenntartott szakiskola és tönkre jutott, szerencsétlen szaktársaink folytonos segélyezése emésztik föl.

A sérelmeknek nyilvánítani kívánt pontozatok közül az I. pont alatt említett: „szatócsok italmérési joga” nézetünk szerint egyelőre tárgyaltalan, mert az állami italmérési jövedékről szóló 1899. évi XXV. törvénycikk 5. §-a kizárja a szatócsot a kimérés gyakorlásából s részére csakis kimértékben való elárusítást engedélyez. E törvényes intézkedés előidézésében nagy része van az ipartársulatnak, mert az 1888. évi XXXV. t.-ez. módosítását saját hatáskörében is és folyton sürgette a kormány, azon fölül javaslata alapján ugy az 1896. évben Budapesten, mint az 1898. évben Debreczenben és az 1899. évben Nagyváradon tartott országos magyar vendégfőnök kongresszusok is ily irányú feliratokat intéztek a kormányhoz. E lépéseknek tulajdonítható, hogy a kormány végre vendégfőnök szakferfákat is meghallgatott, s a törvény módosítását, habár nem egészen óhajtatunk szerint, de tagadhatatlanul a *vendégfőnök elnököre* az országgyűlésen keresztül vitte.

Az emlékiratban a II. pont alatt a „záróra” említett sérelem gyanánt.

Meggyőződésünk, hogy a vendégfőnök nagy többsége nem óhajta a záróra eltörlését. Mégis engedve a gyéren felhangzott kivánságnak is, már 1896. évben kieszközölte az ipartársulat, hogy a záróra a kiállítás tartamára felfüggesztett. S azóta addig ostromoltuk a székesfőváros hatóságát előterjesztéseinkkel, míg helyt adott kérésünknek s a törvényhatóság közgyűlése kimondotta a záróra eltörlését s az erről alkotott szabályrendeletet felterjesztette jóváhagyás végett a kormányhoz. Azonban e szabályrendelet — sajnos — nem nyert felsőbb jóváhagyást.

Nem az ipartársulaton mulott tehát, ha a záróra maig nincsen eltörölve.

A székesfőváros hatósága most ismét a vendégfőnök és kávé iparok gyakorlásáról szóló szabályrendelet módosításával foglalkozik. Nem mulasztjuk el felhasználni a jó alkalmat, hogy az emlékiratban kifejezett kivánságnak megfeleljünk.

Az emlékirat III. pontja szerint: „az *ugyvezetelt kifőzések iparunknak nagy kárt okoznak*”.

Ez a sérelemnek nyilvánított kérdés olyan természetű, melynek megoldása a legnagyobb óvatosságot parancsolja; mert itt már nem a vendégfőnök különleges jogairól, nem az italmérésről van szó, hanem olyan iparág folytatásáról, melylyel sok száz szegény család keresi meg min-

den napi kenyérét. A kiméletlen fellépés ezekkel szemben előre nem látható vihart idézne fel ellenünk, s még legigazságosabban ellenségeinknek is fegyvert adna a kezébe. Itt tehát csak annak kutatására szorítkozhatunk, van-e a kifőzéssel foglalkozók közül kinek-kinek szabályszerű ipar-egyenléje és nem foglalkozik-e egyik-másik titkon az italméréssel. De ilyen esetekkel szemben is csak akkor tehetjük meg a megtorlásra alkalmas lépéseket, ha konkrét feljelentéseket kapunk, mert a hol nincs panaszos, ott fölösleges a bíró.

Az emlékirat IV. pontja alatt említett sérelem; „az italok kiszolgáltatására való édenyék hiteltelisége” tárgyában megjelent kereskedelemügyi miniszteri rendelet, igaz, nagy rümelletet okozott annak idején szakértársaink között. Etlebe léptetése 1899. január elsejére volt kitéve. E hirtelen intézkedés által egyrészt a régi üveg édenyék értéktelen holmi gyanút kellett volna félre dobni, másrészt nagy anyagi áldozatok árán egyszerre egészen új édenyeket beszerezni. Az ipartársulat e bajon segítően, nyomban a rendelet megjelenése után felterjesztést intézett a kereskedelemügyi miniszterhez, kérvényben a kiméletlen rendelet elutasítását, esetleg módosítását és elhalasztását. Sok utánjárással sikerült e kérésünk teljesítését elérnünk, s ez által szakértársainkat nagy károsodástól óvttuk meg, mert az 1899. évi 6523. szám alatt megjelent kereskedelemügyi miniszteri rendelet már sok tekintetben módosította a korábbi rendeleteket és életbeléptetése pedig 1899. évi július hó elsejére halasztott, mely határidőig lassankint ki-ki beszerezhetette az új üveg édenyeket. Véleményünk szerint tehát ez az ügy szintén nem tartozhat jelenleg napirendre.

A mi az emlékiratban általánosságban érintett egyéb kívánásokat illeti, kijelentjük, hogy a legnagyobb örömmel fogadjuk minden olyan éltre való javaslatot, illekedés helyen előterjesztést indítványt, melyely t. szakértársainkunk csak egy mákszemnyit is használhatunk. Szent kötelességünknek valljuk sem időt nem kimélni, sem fáradságot nem sajnálni akkor, ha a magyar vendéglős ipar érdekeit előmozdíthatjuk. Csak törvényes és jogos fegyverekkel küzdünk. De a harcot nem adjuk föl, míg ki nem vívtuk igazunkat.

A ki e küldelemből részt kíván megadni, azt tétel korokkal várjuk, testvérünkkel fogadjuk és megbecsüljük, mint magyar emberekhez illik.

Abban a reményben, hogy t. szakértársaink tömegesen sorakoznak zászlónk alá, maradunk.

Budapest, az 1900. évi január hó 26-án tartott választmányi ülésből.

Hafafias üdvözléssel: **Gundel János** elnök, **Poppel Miklós** titkár.

Legyünk egészen magyarok!

— Irta és a keszkométi 48-as körben felolvasta **Dr. Horedth Ádám** országgyűlési képviselő. —

A magyar zene tartja magát, sőt újában üdvös és jó irányú fejlődésnek indult. Hanem a magyar táncokról már nem mondhatunk hasonló örömdetes jellemzést. A mai eszárás, amint a legtöbb helyen táncszőlők, izléstelen ugránozás, torzképe a szilajságában is méltóságáteljes régi magyar táncoknak. A gyönyörű palotás, toborzó már csak őrgeink emlékeztetésében élnek. Régente az volt a legirigyeltebb ifjú a legelőkelőbb körökben is, aki a legszebben el

tudta járnai a magyar magántáncok valamelyikét. Az ilyen táncz föltötte be a szünóra egy részét, amelyet most ifjuságunk egy része arra használ föl, hogy lelkesedést gyűjtönsön a *Noé italból*, vagy uram bocsá, az arpalébol a következő souper-csárdásra.

A szép kórnyagyar a legtöbb helyen kiment a divatból. Tudtommal előkelőbb bálókban csakis Fiumében járják és pedig nemcsak a magyarok, hanem az olaszok is. Az idén azonban majd igen előkelő helyen fogják táncszólni a kórnyagyt; fejedelmi udvarnál, Sajnós, nem Budapesten, hanem Berlinben, a német császári udvarnál. Még megérjük, hogy Németországból kerül hozzáunk vissza a kórnyagyt táncszolásának divatja.

Felsorolhatnák még sok jelenséget, amelyek mind azt bizonyítják, hogy nem vagyunk eléggé ragaszkodók olyan tulajdonságainkhoz, jellegzetes szokásainkhoz, amelyekkel külsőleg is magyaroknak bizonyítván magunkat, megővjük faji jellegünket s ezáltal utját álljuk annak, hogy beolvadjunk más nemzetbe.

Közönységünk azonban nemcsak ilyen formában mutatkozik, hanem olyanban is, ami nagyon is mélyen belenyúl a magyarnak zsebébe, az erszényébe, amelynek túltöltöttségéről éppenséggel nincs okunk sajnálkodni.

Rendkívüli nagy bajunk az, hogy tenger pénz vándorol ki hazánkból olyan *áru-cikkkekért*, amelyek nálunk is előállítanak, avagy előállíthatának. Ennek az a következménye, hogy évenként 50—60 millió forinttal *többet* adunk ki a külföldre, mint a mennyit kapunk az általunk külföldre szállított áruért. Mindenki tudja, hogy mi a vége az olyan embernek, aki minden évben többet ad ki, mint amennyit bevesz? Tönkremenes. Hát az ilyen állapotnak az államnál sem lehet más vége.

És mivel ilyen súlyos és veszedelmes ez a baj, nyájas hallgatóim szives engedelmével ez alkalommal én erről óhajtok kissé részletesebben szólni.

A legtöbb pénz *pipere és divatcikkkekért* megy ki külföldre. Olyanokért, amelyeket nélkülözni is lehetne, mert nincs rájuk szükség, csupán a divathajhászás, a külföldi majmolása szerzeteti be azt a magyarral.

De rendkívüli sok magyar pénz vándorol ki örökre a külföldre s főleg Auszriába olyan áru-cikkkekért, amelyek a mindennapi használatra szükségesek. Legnagyobb részben pedig nem azért történik ez, mintha nálunk nem hasonló minőségben és árban készítenék azokat, hanem azért, mert kereskedőink is, magunk is *közönyösesek* vagyunk az iránt, hogy vajjon magyar, osztrák, avagy más külföldi eredetű-e a portéka?

Hát itt van mindjárt a *kasza*, amelyely a magyar ember vágja a gabonát. Kaszáért évenként legalább 2 millió forinttal adozunk a külföldnek, első sorban a szomszédos ausztriai (stíriai) gyáraknak, holott Magyarországon a *kudsiéri vasművekben is készítenek kaszákat és pedig — amint a fővárosi legelső vaskereskedők elismerik — kitünő, versenyképes minőségben*.

Ezen honi gyártmány terjedése főleg azon az előtérleten múlik, hogy a földművelő előszeretettel, sőt makacsággal ragaszkodik a bizonyos védjegyekkel és ismertető jelvényekkel ellátott, régen megszokott és kipróbált kaszákhoz és nehezen bírható reá új védjeggyel megjelölt bármily kitünő készítményekkel való kísérletezésre. Ugyanígy, hogy csak az állam lehet abban a helyzetben, hogy a magyar kaszák forgalomba hozását eszközölje, évek során át

tanúsítandó kitartással és az ezzel járó nem jelentéktelen áldozatokkal. Az országos iparegyesület kezdeményezésére e részben rövid idő alatt cselekedni fognak, de most is rajtunk áll, hogy magyar kaszával arassunk. A keszkométi Gazdakör behozhatna ilyen magyar kaszákat és terjeszthetné.

(Folyt. köv.)

Az egészségügyi és rendőri felügyelet.

A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök által f. évi 78,543/V—c szám alatt kiadott

RENDELET

III. FEJEZET.

15. §.

A hatósági zárórakról.

A vendéglők, korcsmák, sörházak stbre vonatkozólag az éjjeli záróra és zenéltetés idejét, pálinkamérésekre vonatkozólag pedig a reggeli megnyitás idejét is a helyi körtlményekre való tekintettel a törvényszerűen megerősített szabályrendeletek szabályozzák és az ez irányban eddigelé érvényben levő szabályrendeletek ezentul is érvényben maradnak. — A felügyeletet teljesítő összes közegek éberen ellenőrizni tartoznak, hogy a kitűzött záróra, illetve megnyitási idő pontosan betartassék. A vonatkozó rendelkezések megsértéséről az eljárásra hivatott közigazgatási hatóság azonnal értesítendő.

16. §.

A zárórak és kinyitási órák be nem tartása esetében alkalmazandó büntetésekről.

A hatóságilag megállapított zárórának meg nem tartása esetén a vendéglősöknek, korcsmárosoknak (vagy kávéháztulajdonosoknak) esetleg vendégeinek megbüntetésére az 1897. LX. t.-cz. 47. §-ának rendelkezései alkalmazandók.

Más italmérok, akik a hatóságilag megállapított zárórakon túl helyiségeiket nyitva tartják, ugyszintén akik a hatósági közegek azon meghagyásának, hogy helyiségeiket zárják be, nem engedelmeskednek, valamint azok is, a kik a hivatásában eljáró hatósági közeget be nem bocsátják, vagy eljárás akadályozzák, száz koronáig, visszacsés esetében pedig, ha utolsó büntetésük kiállításától két év még nem mult el, kétszáz koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

Az, a ki a záróra után az italméresi helyiség tulajdonosának vagy megbízottjának vagy a hatósági közegek felhívására a helyiségből el nem távozik, 40 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

Az a pálinkamérő, a ki az üzletet a hatóságilag meghatározott megnyitási határidő előtt kinyitja, száz koronáig terjedhető, visszacsés esetében pedig, ha utolsó büntetése kiállításától két év még nem mult el, kétszáz koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

Jegyzet. Az 1879. XL. t.-cz. 74 §-ának szövege:

„Vendéglősök, korcsmárosok, vagy kávéháztulajdonosok, kik vendéglőjükben, korcsmájukban, vagy kávéházaikban a hatóságilag megállapított zárórakon túl vendégeket időzni engednek, ugyszintén a kik a hatósági közegek azon meghagyásának, hogy helyiségeiket zárják be, nem engedelmeskednek, valamint azok is, kik a hivatá-

sában eljáró hatósági közeget be nem bocsátják vagy eljárását akadályozzák, vagy pedig vendégeiket az elől elrejtik, ötven forintig, visszaesés esetében pedig, ha utolsó büntetésük kiállításától két év nem múlt el, kétszáz forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendők. — Azon vendég pedig, a ki a záróra után a vendéglős, kocsmáros, kávéház tulajdonos vagy ezek megbízottjának, vagy a hatósági közegek felhívására el nem távozik, vagy elrejtőzik, huszonöt forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.”

Képünkhoz.

— *Foltin Antal és neje, szül. Kraut Róza.* —

A ki malomban jár, lisztes lesz a könyöke; a ki Ganimedesnek méri a bort, annak nagy hirt és hosszú élete lesz; mert az Olympusoi osztogatják a halhatatlanságot s így ebből, ha valaki ott sürgőforog, mint a liszt porából, akkor is jut valami neki, ha csöppet sem kért belőle.

Igy járt *Foltin* barátunk is. Ő a hirkövások, fiatal óriások és a halhatatlanság aspiránsainak a kedvterítője, ő lévén a „Pósa-asztal” házigazdája.

Vendégei rigmusokban dicsőítették s ő nem ösztül meg; tárcza-hós lett és nem vesztette el a fejét. Már ez is mutatja, hogy nem közönséges halandó.

Megmutatta ezt azzal is, hogy az „Orient” étterméből valóságos bűri zajtalansággal hódította meg az egész „Orient”-et, a szállodát, a kávéházat s innen a főváros és a vidék közönségének a vonzódását.

A szállodában ritkaság az üres szoba, a kávéházban héringnek képzelik magukat a legkövérebb emberek is, csak hogy helyhez juthassanak, míg az étteremben állandó vendég a jókedv, a mely kicsap a medréről s föllázadva az örök-törvény ellen, minden nap proklamálja a halhatatlanságot.

Hogy *Foltin* Antal ma a székes-fővárosnak országszerte ismert nevű vendéglőse és legmegelőgedettebb szállodása és kávésa, annak az elmondottakon kívül két, még pedig cardinális oka van.

Mind a kettő talismán. Az egyik, leg-hathatósabb talismanja az ő szép, minden kellemmel és női erőnnyel megáldott felesége, *Kraut Róza* urnó, a ki nem csak az anda poéta-szíveket ihleti dalra, hanem a főző-kanalát is művészi érzéssel kezeli s hadvezéri erélylyel és okosságal forgatja. A másik talismanját *Foltin* Antal nem a kegyes isteneknek, hanem magának köszönheti; mert ez az ő kiváló szakértelme, gyakorlatossága és ernyedetlen szorgalma.

Ime ezek az ő bűri fegyverei, a melyekhez nem utolsókul járulnak: *emberszeretete, igazi baráti szíve, magyar őrszelle.*

Az ilyen iparos, az ilyen honpolgár nemcsak boldogulását érdemelte meg, hanem azt is, hogy annak örömei hosszú, hosszú életen a sir széléig kísérik.

Eljen, éljen köztünk az igaz!

KÜLÖNFÉLÉK.

— **A budapesti vendéglősök** ipartársulata kötelekebe nem bocsátandó vendéglősök 100-as bizottsága *Karikás* Lajos elnök-lésével folyó hó 15-ikén tartotta meg 5-ik értekezletét *Széké* Imre vendéglőjében, melyen *Sántha Albert* jegyző felolvasta az ipartársulat választmányának a benyújtott emlékiratra vonatkozó választ, az ulváriasság meleg hangján szóló átiratot az értekezlet tudomásul

vette s *Karikás* Lajos elnök meggyőző szavai után kimondotta, hogy mindazok, kik az ipartársulat tagjai ezideig nem voltak, abba belépnek s másokat is belépésre serkentenek. *Szédinger József, Talabér Ferencz, Baumann József, Sántha Albert, Zsarkó Gyula Nagy Zsigmond* szaktársak érvelései után *Nagy Jenő* indítványára az értekezlet *Karikás* Lajos elnöknek áldozatkész faradozásaiért és *Gundel* János ipartársulati elnöknek a mozgalom iránt tanusított jóakaratu figyelméért köszönetet szavazott s egyben kimondta, hogy az ipartársulat kötelekebe való belépésre a „Belépési nyilatkozatok” *Karikás* Lajos ur vendéglő helyiségében IV., Magyar-utca 3. szám és *Széké* Imre ur vendéglő helyiségében IV., Vámház-körút 12. szám alatt a nap bármely órájában aláírhatók.

— **Szálloda átvétel.** *Uj Rémi* Róbert átvette Tata-Tóvárosban az „Eszterházy”-szállodát.

— **Kávéház átvétel.** *Császár I.* Lútfelmann Vilmos fővárosi vendéglős veje megvette az *Andrássy* uton levő *Nikoletti* kávéházat.

— **Szálloda átvétel.** Budapesten, a soroksári-utczai „Két korona” szállodát teljes berendezésével *Balázs Horváth* József, előnyösen ismert fővárosi jeles szaktársunk megvette s azt díszesen átálakította f. évi márczius 5-én nyitja meg. Üdvözljük t. barátunkat s neki tiszta szívvel szerencsét és boldogságot kívánunk!

— **Vendéglő átvétel.** *Baumann* Ferencz fővárosi szaktársunk átvette a *Baross* utca és *Karpfenstein*-utca sarkán levő *Pekárek*-féle vendéglős üzletet. Sok szerencsét!

— **Vendéglő megnyitás.** *Liptay* Aladár, jól ismert kartsársunk, vendéglői üzletet nyitott a *Váci*-köruton. Ajánljuk olvasóink figyelmébe.

— **Esküvők.** *Seidl* József ismert nevű főpinczér f. hó 20-ikán délután tartja esküvőjét *Nagy-Enyeden* özv. *Gazza* Samu-né, szül. *Eisler* Francziska urnóval. — *Lukácsok* Ferencz, a budapesti *Bányai*-féle nagyvendéglő derék főpinczére f. hó 14-én tartotta esküvőjét *Orr Margit* kisasszonnyal, *Orr* János pápai mészáros mester bájos, szép leányával *Pápan*. A tiszta szerelemből kötött frigyeken legyen Isten áldása!

— **Összejövetel a nyugdíj-egyesület ügyében.** *Bokros* Károly, a „szállodások, vend-glősök, kávéosk, pinczerek és kávésségdek orsz. nyugdíjjegyesületének” buzgó elnöke, mindent elkövet, hogy a nyugdíjgyesületet mentől inkább népszerűsítse. Az ő agyában villant meg az a helyes ötlet is, hogy január 24-én, éjjeli 1 órakor a szállodások, vendéglősök és kávéosk, valamint a pinczerek és kávésségdek összejövetelt tartsanak a *Gambrinus* sör-sarnok külön termében, a végből, hogy a nyugdíj egyesületről tartandó előadásokkal az alkalmazottakat megnyerjék az egyesület eszméjének. Válogatott és díszes közönség foglalta el a „*Gambrinus*” fényes külön termét. Megjelent sok és előkelő főnök, a pinczérkar színe-java, a napilapok és a szak-sajtó képviselői. *Bokros* Károly szót elsőnek. Szívből jövő szavakkal esztelte a nyugdíjintézmény hasznát és szükségességét, kiemelve, hogy erre különösen a pinczerek lesznek ráutalva. Utána dr. *Solti* Ödön ismertette az egyesület mai állapotát és szervezetét. Ezután *F. Kiss* Lajos és *Bartha*

Béla buzdította az alkalmazottakat, hogy agg napjainkra tisztes megélhetést biztosítandó, jeljenek az egyesületbe. Számos jelenlevő „halljuk”-jára kénytelen volt szót emelni *Ithász György* is, a ki elmondotta, hogy ő nem volt és nem lehet ellensége a nyugdíjintézménynek, hiszen ő az eszme lelkes megpendítőjével, boldogult *Vass* Jánossal egyik uttörője volt s ma is támogatja az intézmény eszméjének. Hogy erről mentől inkább meggyőződhessenek a jelenlevők, hivatkozott arra, hogy amár az egyesület mai vezetői közül többen, mert eljárárukat és felfogásukat mindenben nem helyeselhetné, becsületében támadták meg, ő ezennel mégis elismeri az illetők buzgó-ságát. Szerkesztőnk éljenzéssel fogadott beszéde után *Bokros* Károly néhány szóval befejezettnek nyilvánította az összejövetelt, a melynek hogy eredményét lássa az egyesület, őszintén kívánjuk.

— **Louis François jubileuma** Promotóron *Francois* Lajos pezsgőgyáros uri házánál e hó 12-én a község, a környék s a székesfőváros intelligenciája fényes estélyen találkozott abból az alkalmából, hogy a köztisztelőben álló férfiú boldog házasságának 15. évfordulóját ünnepelte. A fényes estély megnyitója előkelő műkedvelők előadása volt, a melyen pompásan mulattak az előkelő vendégek. Különösen az a bájos urhölgy, a ki olyan pajzán „szobacziens” volt, hódította meg a szíveket művészi játékaival. A ház kiváló szellemű urnőjére s a házigazda jövőendő boldogságára reggelig durrogott a pezsgő, hangzott a szép szó és zengett a nóta.

— **Kérelem.** *A budapesti pinczér-egylet* mindazon t. tagjait, kik a folyó évi márczius 7-én megtartandó zirkörtői táncvigalmunkra tévedésből meghívót nem kaptak volna s erre igényt tartanának, — tisztelettel felkértem, hogy ebbeli szándékukat velem közölni méltózzanak. Tisztelettel *Kaszás* Lajos egyleti elnök.

— **A Kovall-eszalád ünnepe.** *A* *Kovall*-név jól ismert és tisztelt név a vendéglősök előtt, mert ennek a czégnék köszönhető, hogy a ruhaneműek vegyeszi tisztítása és a kelme-festészi ipar az utóbbi időben annyira föllendült hazánkban, hogy ezen a téren a nyugoti államok sem versenyezhetnek velünk. Nagyobb vendéglőseinknek gyakran volt összekötöttésük ezzel az országos hírű czéggel s mindenkor csak elismeréssel szóltottak a czég remek és lelkiismeretes munkájáról, valamint az előzékeny kiszolgálásról. Ebben nagy része van a czég újabb tulajdonosának, *Kovall* Emilnek, az egyre növekvő gyár érdemes megalapítója, *Kovall* Péter fiának, a ki e hó 10-én ünnepelte boldog házasságának tizedik évfordulóját. Barátaink és tisztelőink díszes serege szívből éltette bájra és szellemre oly kedves és hódító hitvesét, *Liher* Janka urnót, a derék férjét s boldog apát, a kit az ég megáldott a legnagyobb jóval, azzal, hogy rá érdemes fiának boldogságában gyönyörködhetik. A vendégszerető ház gazdagon és fényesen terített asztalainál reggelig maradtak együtt a barátok és tisztelők. Sokáig éljenek!

— **Halálozás.** *Id. Lichtnecker* Károly a szabadkai „*Szarvas*”-hoz címzett vendéglő tulajdonosa, f. hó 3-án, életének 63. évében elhunyt. Temetése f. hó 10-ikén d. u. 4 órakor nagy részvét mellett ment végbe. Nyugodjék békében! — *Liebold* József fővárosi vendéglős, *Línkner* László barátunk apósa életének 64-ik évében elhunyt. Temetése a szaktársak nagy részvete mellett ment végbe. Béke poraira!

Pinczerek Érdeke

Mindnyájan együtt!

„Pinczerek Lapja“

Egy mindnyájunkért!

Jegyzőkönyv.

Felvételt 1900. február hó 8-án éjjeli 1 óraker a lét. Országos pinczér egyesület központi mozgalmi bizottságának a Lukács-féle vendéglő külön helyiségében megtartott értekezletéről.

Szűts Lajos elnök üdvözi a megjelent kartársakat, s ez üdvözlésben külön elismeréssel járul az eszme új híveihez, kik az ülésre először jelentek meg, mert ebből látja a czél vonzó erejét. Az ülést azon kíváncsisággal nyitja meg, hogy a mozgalomhoz minden igazi pinczér csatlakozzék.

I. Neumann titkár felolvassa a múlt ülés jegyzőkönyvét, amely hitelesnek találtatván, Haundek Emil és Máhr Ferencz urakkal hitelesítették.

Most Szűts elnök terjeszt elő írásba foglalt következő elnöki megnyitóját, amelynek felolvasására Jákóy Józsefet kérte fel.

T. kartárs urak!

Van szerenésöm Önöket üdvözölni s engedjék meg, hogy egyuttal örömeimre fejezzem ki a fölött, hogy ügyünk támogatására ily szép számban jöttünk össze. Különösen pedig, mivelhogy főslyt helyezünk arra, hogy azelőttünk mindenkit megnyerjünk, a ki a szö valódi értelmében pinczér: fogadják azokat urak, kiket most először van szerenésöm tisztelni; fogadják ügyünknek ez új barátai elnöki üdvözlőmön kívül kifejezését és kérem őket, hogy a czélt, melyet magunk elé tűzünk, ne szűnjenek meg közremunkálni soha se; hanem legyenek az O. P. E. ügyének mindenkor ily kitartói, ezen kérelemmel és óhajom kifejezése mellett a mai ülést megnyitónak nyilvánítom!

Mélyen tisztelt Értekezlet!

Ma tanácskozásunk napirendjének összeállításáról, mielőtt azoknak részletes tárgyalásába belefognánk, szükségesnek tartok néhány magyarázó szót szólni. A mint méltóztatnak tudni, szerveződésmünk lényeges része a kartársaink a bizottság tagjainal való tényleges belépése, a mi a heti 10 kr. tagsági díj befizetésének kötelezettségével jár. Azért tisztelőtel előre becsajtom, hogy mozgalmunk tényleges részvevőinek eskias azon szaktársakat tekinthetjük, a kik e feltételnek tényleg meg is felelnek. — Minthogy a helybeli (közp.) mozgalmi bizottság mind ez ideig nem rendelkezik ily erős tisztikarral, a mely tisztikar a tagdíj-befizetések iránt a kellő buzgalommal és erélyt kifejtőket volna, ennél fogva a már belépett tagok is — szorosan véve — hátralelőben volnának tagsági díjakkal. Hogy azonban ez által, t. i. a tisztikar hiányos volta miatt, a melynek következménye volt a tagsági díjak pontos beszedésének elmulasztása, senkitől se követeljen ügyünk további előhaladása anyagi erejét meghaladó áldozatot: ez okból a jelenlegi tisztikarban oly értelmű megállapodás jött létre, hogy — miután a körülmények folytán ugyis csak arra töreködhettünk, miszerint a befizetések legelőbb mostantól kezdve legyenek pontosan befizetve — emellett fogva a múlt évben történt és még a múlt évre szóló befizetéseket is a jelen évre befizetelnek tekintni olyképp, hogy minden befizetőnek ez évi január elsejétől számítottan, leg az egyes kartársak megterhelhetősége is el lesz kerülhető s a mellett a bizottság teendőinek adminisztratívális vezetése is egyszerűsítették. A midőn a tisztikar ezen megállapodására a jóváhagyást kérjük, egyszerűsindm tisztelőtel felkérem ugy a régi tagokat, hogy tagsági kötelezettségüknek az előadott értelemben, — valamint a ma belépett új tagokat, kiknek tagságuktól számítottak, a napi rend vonatkozó pontjainál eleget tenni sziveskedjenek s ez által bizottságunkhoz való tartozandóságukat, mozgalmunkhoz való csatlakozásukat tétleg igazolják.

Jelenltem továbbá az értekezlet melyen tisztelőtel tagjainak, hogy a központi bizottság munkaköre már legközelebb oly arányokat fog ölteni, a melyhez nem csak egy erős tisztikar munkára képességre és munkakedvőre, de a bizottság minden egyes tagjának is odanő közreműködésére lesz szükség. Biztos forrásból nyert értesülés alapján jelenthetem a m. t. értekezletnek, hogy megalkotandó országos nézmenyünk alapszabályait a legrovidebb időn

bőlül sajtó alá kerülnek s ugy a közvetlen érdekelte mozgalmi bizottságoknak, azok minden egyes tagjának, a jelenlegi létező helyi pinczér egyleteknek, valamint mindazon társadalmi tényezőknek meg fognak küldetni, kiknek támogatására, jóindulatára szükségünk van. Ezek közt csak egyet említek fel ezuttal — a napi sajtót. A sajtó eddig is szimpátiával viseltetett törekvéseink iránt, annál többet remélhetünk tehát tőle ekkorra, a mikor világos áttekintést nyújtunk neki terveink egészéről, a maguk tiszta valóságában. A kinyomatott alapszabályoknak elexpediálását nyomban követni fogja a múlt évben szegeden megtartott országos delegálti összehívása; a mely fenntartó bizottságunk feladata lesz az alapszabályoknak ismételten való átvizsgálása, azután pedig a tisztelti feltörlesztés. A jóváhagyásra megállapított határidő 6 hetének leteltével aztán azonnal össze lesz hívható a fenntartó bizottság egy újabb ülése, a mely ülésen az egyesület végleges alakulása azonnal megtörténhetik. Ezeket kívántam előterjesztésembe foglalni, hogy a ránk váró feladatokat legalább főb vonásokban mindenki megismerhesse.

Most pedig kérem előterjesztésem tudomásul vételét s kérem egyuttal a t. kartárs urakat, hogy tekintettel a ránk váró nagy feladatokra, legelőbb tehetségükkel legyenek rajta mindnyájan, hogy bizottságunk megizmosodjék és megerősödjék. Igyekezzünk elérni, hogy a budapesti pinczerek valamennyien részt vegyenek munkánkban, valamint hogy annak gyümölcsét is mindnyájunk számára érleli összetartásunk és ily kitartásunk. Újabb üdvözlőm Önöket, mint létesítendő országos egyesületünk érdekében előharcosozni!

II. A napirend 2. pontjára való vonatkozással elnök jelenti az üléseknek, hogy a II. titkár Jákóy József lemondott. Ez állást tehát Géczy Kálmán kartársal óhajtaná betöltve látni, miért is őt ajánlja az üléseknek a megválasztásra.

Ülés egyhangulag hozzájárul az elnök jelöléséhez, s Géczy Kálmán a lét. O. P. E. központi bizottsága II. titkárává választja, ki is ezen megisteltetést elfogadja és köszöni.

III. Következik a bizottság tagjairól szóló névsor felkérés, s ezzel kapcsolatban a pénztári kimutatás, amelyely együtt helyeslő tudomásul vétetett több rendbeli szükségességek beszerzése (mint pl. nyugtakönyv, bélyegző és elnöki csempély stb.).

IV. Előírás szerint az O. P. E. czéljainak ismertetése következett el, amire nézve elnök Jákóy Józsefet kéri fel. Jákóy szólni kezd és azon kérelemmel fordul ugy az elnökhöz, mint az ülés többi tagjaihoz, hogy a napirend ezen pontja ezuttal ejtessek el. Mert ugymond, miután az elnöki előterjesztésben ugyis az foglaltatik, hogy az alapszabályok már a legkorábbi időben kinyomatva lesznek és mindenkinek megfognak küldetni, ennélfogva sokkal czélzerűbbnek tartaná, ha az alapszabályok ismertetése (ami az O. P. E. czéljainak ismertetésével azonos) akkor tartatik, amikor az okot mindenkinek módjában lesz legalább elolvashatni. Egy alkalmi vonatkozással a körülményre azonban ki óhajtatni, s ez az, hogy a helygüi kormány által épen a napokban bocsájtatót ki egy rendelet a közegészségről és readóri felügyeletről, amelyben mi pinczerek egyéni szabadságunk megsértését láthatjuk. Ez esetet szölvő azért hozta föl, hogy gyakorlati példával világíthassa meg az O. P. E. czélját, mint a melyekközé az ilyen sérlemes törvényhozási, vagy mint rendeleti intézkedések ellen való védekezés, illetve azok orvoslása is fog tartozni.

Géczy Kálmán helyteleníti, hogy itt a miniszteri rendelet jut bírálal alá. Szölvő szerint Jákóyt nem erre kérte föl az elnök. Jákóy József felreértett felszólalását új magyarázattal egészíti ki, amit az ülés helyeslése kísér.

Ezután Neumann titkár azt beszédezt az O. P. E. czéljainak egy részéről, különösen pedig azon mizériákról, amelyeknek elhelyezési rendszerünk, vagyis az ügynökök az okai. Hosszassabban fejtegeti azon vizsás következményeket, amelyeknek pályánk e révén oly sok kárát valja. Böven magyarázza ezután az összetartás hasznát, a bajtársai szemmel fejlesztésének szükségességét, mert ugymond csak ily módon juthatunk el oda, hogy ugyis mint iparizók, ugyis mint a társadalom tagjai helyünket megállbassuk.

Azon óhajással fejezi be hatásos szölvöklát, hogy kartársaink valamennyien követésre méltó jelszökvőnt tartásuk mindig szem előtt az összetartás, egytelértés és kartársi szeretet igéit.

Neumann beszédezt általános helyeslést kíséri.

Géczy Kálmán néhány szóban a főpinczerek szorosabb összetartására terjeszkedik ki, ameyel feltétlenül szükségesnek mond.

E közben Balika elnököt levél érkezik az üléshöz, amelyben a Balika társelnöki tisztségéről lemond.

A lemondó levél felolvasása után Szűts elnök indítványára kimondja az ülés, hogy a lemondást nem fogadja el, hanem felkéri Balika elnököt e tisztségének továbbra is az eddig tanusított buzgó betöltésére.

Jahn Mihály az alapgyűlést módozaitról tesz említést és a főnökökkel való együtt működés szükségességét hangoztatja. E végből jönnek vélné, ha szakfőnökeink előlétségei küldöttségileg kerestetnének és kéretnének föl, hogy ügyünket támogatassák.

Neumann titkár, azt válaszolja Jahnak, hogy mint mindenre, ugy erre is kiterjeszkedett a bizottság figyelme. Elvileg el is fogadták már neki egy hason értelmű indítványát, de az teendőkre nézve a helyes sorrendet be kell tartani.

Máthé Lajos arról panaszkodik, hogy az ügynököknél nincs kifüggesztve a kötelező tarifa, továbbá szölvő teszi, hogy a pinczerek hátrányára pinczernők is alkalmaztatnak.

Most az ülés 10 percere felüggesztetett, amely közben a tagdíjak szedettek be.

Szünet után Neumann titkár előbb a hatósági képviselőnek szavaz köszönetet, amiert ügyünk iránt szimpátiával és jóindulattal viseltetik. Vermes r. fogalmazó, a hatóság képviselője pár szóban méltányolja e megemlékezést, amit az ülés tagjai lelkesen megélelnek.

Azutan ugyancsak Neumann üdvözli Kaszás Lajost, a bpesti pinczér egytel elnökét, mint ki ezuttal először jelent meg az ülésen.

A jelenlevők Kaszás Lajost óhajtanak hallani, aki azonban kijelentette, hogy felszólalását a legközelebbi ülésere halasztja.

Ezután felolvasatott Thász szerkesztőnek azon ajánlata, hogy elhelyező irodáját a közp. bizottság kezelésébe adja s az

ebből befolyó díj az O. P. E. céljaira fordítottassék.

Jákóy F. tiltakozik az elhelyezési díjak szedésének bármely formája ellen, miután ez a mozgalom intenciójával ellentétes, minthogy az O. P. E.-nek éppen elvi programja az ingyenes elhelyezkedés.

Az elv sérthetlenségének szempontja tehát ellene szól az ajánlat második részének. (Helyeslés).

Ihász szerk. erre válaszolva, kijelenti, hogy ő ajánlatát önzetlen szándékkal tette meg, természetesen tehát, hogy nincs kifogása az ellen, ha ajánlatát elfogadva, a bizottság ideiglenesen is ingyenes elhelyezésben részesíti a kartársakat. Ihász György szerkesztő e kijelentését általában eljénész fogadja.

Több tárgy nem lévén, elnök, a tagok újra üdvözlése mellett, az ülést bezárja.

Kmfnt.

Sziits Lajos
b. elnök

Neumann Sándor
I. titkár

Géczy Kálmán
II. titkár

Máhr Ferencz
b. alelnök

Dékány Sándor
b. alelnök

Kolozsvary A.
jegyző

Haulek Emil
Vizváry Béla

Tiltscher J.
Bereczky I.

Moór Erecenz

Tinyi Lajos

ellenőrök.

A vitakozó felekhez.

A mikor az országos pinczér-egyesület budapesti bizottságának örömmel fogadtuk azt a felszólítását, hogy ezentul lapunk legyen közlönye a bizottság, illetőleg az egyesület ügyeinek, mindjárt kijelentettük, hogy minket csak az *üdvös mozgalom iránti jóakarattal* vezérel s a személyeskedéseket lehetőleg kerülje, a magyar pinczér-kar kívánatos *egyetértésén* és összetartásán akarunk munkálkodni.

Mint hogy azonban felszólításunk az „Ujkor-Lapok” válságával volt összeköttetésben, megoklasképpen helyet kellett adnunk a nevezett lap egyik szerkesztőjéről, Tardy Gábertől eredő nyilatkozatnak.

Ez a nyilatkozat sokfelé keltett feltevést, úgy, hogy most előttünk egész sereg pro és contra nyilatkozat hever. Ha közöljük az egyiket, közölnünk kell a másikat is; ezt parancsolja a tisztességtől való elvárás.

Am, ha ezt tesszük, úgy egy véget nem érő, sok piszkot felkavaró polemikának nyitnók meg zugó zsillipeit.

Ettől aztán nemcsak egyesek jó hírre szenvednek, nemcsak nekünk okozna temérdek kellemetlenséget, hanem ártana az országos pinczér-egyesület mozgalmának is.

Ezt pedig minden áron meg kell akadályoznunk.

Mint hogy így gondolkodnak a budapesti bizottság vezetőférfiai is, tehát mi a következő kéressel fordulunk az „Ujkor-Lapok” ügyében vitára kész urakhoz:

A mennyiben az „Ujkor-Lapok” kezelésében voltak olyan visszaélések, a melyek akár anyagilag, akár erkölcsileg érintik az országos pinczér-egyesület érdekeit, akkor ezek az urak az illetékes forum előtt ugyanis kérdőre vonatk s így kiderül az igazság minden veszekedés nélkül.

Ha pedig ezek a visszaélések oly természetűek, hogy azok törvényes uton deríthetnek ki, a vétkesek így is latolni fognak.

Egyelőre tehát tegyük hűvelyebe a kardokat nehogy a mozgalomnak ártsunk a heveskedéssel.

Mi az erre vonatkozó cikkeket gondosan felrészteszük s ha az ügy érdeke megkívánja, valamennyi napilagot lát.

Addig is T. K. — T. E. és T. G. uraknak üdvözlet jókívánataikért. Előre a mozgalom lobogójával!

Nyilt levél.*)

T. Ihász György úrnak

Budapest.

Kolozsvárt, 1900. február hó 14. Elhatároztam, hogy mozgalomunk helyzetének megváltozása esetéből felkereslek levelemet.

Képmutatásnak vennéd magad is, ha azt állítanám, hogy ezt valami nagy örömmel cselekszem; mert hiszen az az üdvözlés, melyet, tudom is én mi, leg-helyesebben kifejezve, tén a fátum közöttünk kifejtettett s a más áldatlan viszonyt olyannyira meg kelle keserülnie szakéletünk közügyeinek, bizony azt belátható, hogy ez a viszony nem igen szolgálhat nekem serkentő alkalmat arra, hogy az érintkezéssel veled, — a kibén különben minden irántam ellenszenv és elfogottság daczára mindig megtaláltam a méltánylandó tulajdonokat — keressem. S hogy mégis ezt teszem, erre alkalmat a pinczérmozgalom folyamatában előállott helyzetváltozás szolgál. Megjegyezni akarom nyomatékosan, hogy ez csak is alkalom, jobban mondvá: eszköz arra, hogy rég tartogatott mondanókat veled, úgy négyesenközt közöljem.

Ne adj a dolognak semmi különleges magyarázatot — és ne hogy tolakodásnak tekintsd hozzád való jövevelemet. Legyen felelem bármi a véleményed, de ezt ne tételezd fel rólam, mert ez az egy dolog éppen nem természetem. Tehát nem tolakodásból kerestem veled ezuttal a találkozást, hanem a közügyek állapota által éreztem magamat indítatva, hogy veled érintkezésre lépjek. Szerintem a közügyek emberei akkor is tarthatnak fenn összeköttetést egymás között, ha személyileg különben nem is jobbarók. Én a közügyet egy oly forgalomnak tartom, a melynek a személyes érzések s indulatok alá kell, hogy rendeltessenek, ha annak előbbrevitele esik elbénk feladatul.

Azt hiszem, hogy ebben az egy fel-fogásban tán Te is osztozol velem. Kívánatosnak is tartom, hogy úgy legyen; mert ha nem úgy lenne, akkor annak a közügy szenvedne hátrányát. De hát egyáltalán van-e nekünk jogunk ahhoz, hogy személyes indulatainkat követve, a közügy rovására civakodjunk? Szerintem nincs, mert a közügy embere közvagon és azzal, mint olyanul is kell elbánnunk. Ha pedig ez így van, akkor meg kell, hogy szünjön az a vad hajszá, mely személyek ellen dúlt ugyan, de mindig a közügynek kellett drágán megkeserülnie. Hogy ez így vagon, azt úgy hiszem te jómagad is tudod. Azért nem is tartom sznkszegnek és mellözörs is, hogy ennek bizonyítására megtörtént eseteket is hozzak fel neked.

Én tehát jogtalannak kell, hogy kijelentsem azt az eddig követett eljárást, a mely személyek ellen folytatott hajszában, oly elszomorító módon nyert kifejezést — és szükségessé tartom eddigi irányunkat megváltoztatva, a közügyekben szerepléseknél más modort és bánásmódot vegyünk fel azoksal.

A helyzet azon kialakulása, mely szerint Te, illetve lapod, az ügyek irányító tényezőjévé lón, többszörösen parancsolja, hogy ez úgy legyen; mert bizony, ha a dolog tovább is úgy foly, mint eddig, — végre is el fog fordulni a nagyközönség az

*) Előző cikkünk szolgálaton neked válszagal. Bóke vetünk!

ügyek szereplőitől, de az ügytől magától is. Mar pedig az mégis csak lelketlen munka volna, a mely ezt előidézé.

Nem szeretném azonban, ha intencióimat félremagyaráznád, ha t. i. célzásomat nem oda irányítom, hogy ezentul tán egymásnak hozsánnákat zengve, egymást agyha-fóbe dicsérljék és magasztalják. Nem! Én csak arra célzok, hogy a jogos és alapos kritika határai közt maradvá, vonjuk meg a határvonalat a személy és az ügy között és ne foglalkozunk a személylyel oly mérvben, hogy az az ügyre hátrányos következményekkel járjon. Reményem, megértesz.

Ezt diktálja a közjót célzó mozgalom iránti köteles lelkiismeretesség, nemkülönbön pedig a Te egyéni érdeked is. Ha lapod enyhébb modort vesz fel és teljes őszinteséggel vállal szolgálatot az ügyek irányításában, ez egy részt és feltétlenül meg fogja hozni részre az ő gyümölcsöt; másrészt megbecsülhetetlen szolgálatot teljesítesz a közjónak. Hogy ez bekövetkezhessen, tisztán csak tőled függ — és ha megsziveled, a mit megirtam: erősen hiszem, hogy úgy is lesz.

Jóllehet, hogy ez önmegtudást kíván tőled; de hát hiszen már mások is hoztak áldozatokat a közügynek, — miért ne hozhatnál Te is?

Ezt akartam már régen neked megírni, csak nem volt hozzá alkalom. A közel-múlt incidense és ebből folyólag azon körülmény, hogy a felszínen levő pinczérmozgalomban irányító szerepet vállaltál, ebből meritettem az alkalmat ahhoz, hogy jelen levelemet hozzád intézzem.

Nem tudom ugyan, hogy minő fogadtatásban lesz része levelemnek, de arra én nem is fektetek különös súlyt; a fő az, hogy megszivelelre találjon nálad az, ami benne foglaltatik.

Erre kérek is, s a legjobbat remélve, hiszem is, hogy úgy leszen. Egyben pedig kérlek, végy fel előfizetői sorába. Isten veled! Sok szerencsét kíván:

Tóth Endre.

A londoni magy. pinczérkörből.

A londoni magyar pinczér-kör vezetőségétől 607. sz. alatt a következő értesítést kaptuk:

Mint hogy a legtöbben, a kik velünk érintkeznek, vagy közénk tagul akarnak állani, nem jól tudják a czimünket, kérjük b. lapjában közölni, hogy a kör pontos czime ez:

The „London Hungarian Waiters' Society“
London; W. 9, West Street, Regent St.

A ki a kör részére pénzt küld, az, hogy a pénz átvetélt megkönyítve, czimezze a kör pénztárnokára; mert az átvetelre, törvényes és teljes felelősség mellett, ő van felhatalmazva.

A pénztárnok czime ez:

Mr. Kappler Reszó
cashier

of the „Lond. Hungar. Waiters' Society“
9, West Street, Regent St. London; W.

Minden más ügyben intézett tudakozás, értesítés, jelentkezés stb. egyszerűen csak a kör czimére küldendő.

Szakács művészet.

Közl: Mandt Lajos.

Egy előkelő polgári családboz tartozó ebéd. 12 személyre.

Étrend.
Erő-leves borjú-máj galuskával.
Rizotto olasz módra, pármái sajttal.
Háló bélszín, burgonya pürével.
Sodáros koczka formába süttve.
Alma.

Vacsora. *Étrend.*

Tengerész hus, habart tojással.
Borjú borda (kotlet), zöld borsóval.
Strachinó-sajt.

Ezen fent jelölt ételek, készítés-módja, a következők:

Ebéd. Erő leves.

Feltéve egy hozzá alkalmas fazékba kevés zsírt, melyben szép barnára pirítunk: 1 fej vereshagyma, 2 drb. sárgarépa, 2 drb. petrezselyem gyökér, 1 drb zellert, mely tárgyakat szeletekre vágva, hozzá pirítva még $\frac{1}{2}$ kiló marhamáját, szinte apróra megvágva, aztán hozzáátéve 3 kiló apróra összevágott jó minőségű marhacsonatot, (esetleg még tyukapróleket) melyet aztán kellő vízzel felelésztyjük s szép lassan, tiszta lehozás mellett jól kifőzzük, főzés alatt beletéve kevés fűszert és ugyanannyi zöldséget, mind a mennyit felővesnek körülbelül 4 óra hosszat kell lassan főni, hogy tisztaságát és kiváló jó zamatos ízét elnyerje. Mielőtt leszűrődik, a fent mutatkozó zsírt tisztán leszedve és flannelal át szűrve feladjuk.

Borjumarjúságos a levesbe.

Egy $\frac{1}{2}$ kiló kis borjumarját, melyet igen finomra megvagdunk és megpirítunk, (fűszerfett) a mely a következő tárgyakból áll: 2 drb Schampion gomba, kevés vereshagyma, 1 csomag zöld petrezselyem, melyek finomra megvágva, kellő zsírba a májjal együtt megpirítunk, beletéve kevés törött fehér bors, majoránát és kevés szerecsendió és só, aztán a mennyre lehet szítani átőrjűk s beletéve egy hozzá alkalmas táliba jó habosra megkeverve keverés alatt hozzáátéve 4 tojás és 5 drb hámozott áztatott császársemmjét, melyet előbb a vízből igen jól ki kell nyómní, s ugy aztán kevés liszttel és finom zsemlye morzsával jól összekeverjük és apró gombócokkákat idomítunk, melyet külön egy kis levesbe kifőzünk.

Rizotto olasz módra pármái sajttal.

E rizottóba szükséges 1 drb libamáj, 1 drb borjucse, 1 drb borjú mirigy, több darab zuzák és máj, szívek, mely tárgyak egyenlő cecokba alakba vágatnak és sós vízbe kellő puhára megfőzzük, fűszerezve fehér törőttbors, szerecsendió, aztán pirítunk zsírba szép világos sárgára 15 deka rizkását, hozzáátéve gombás fűszerfett, mely áll finomra vágott 5 drb schampion gomba, fél fej vereshagyma, egy kisebb csomag zöld petrezselyem, ezeket a rizkásával szinte átfuttatni hozzá keverve, 2 deca sürti paradicsomot s ugy az egészet azon megfőtt apróleket közé öntjük s addig lassan főzzük, míg teljesen össze nem áll, hogy formába sztereizni lehesen, akkor aztán mielőtt kitálaljuk, egy kupola alakú formát jól kennünk meleg zsírral, azon zsírozottat szorosan beleteszük és ugy a táliba borítjuk és finomra reszelt pármazán-sajttal behintjük s ugy feladjuk.

KÜLÖNFÉLÉK.

Vendégfőzők és pincérek

bálja. A budapesti szállodások, vendégfőzők és koresmárosok ipartársulata és a budapesti Pincér-egylet által 1900. évi márczius hó 7-én a Royal-nagyszállóba összes terembein közösen rendezendő jótékonyezélyű bál tartatik. Az ipartársulat részéről: Kommer Ferenc rendező-bizottsági elnök, id. Kammer Ernő tiszteletbeli elnök, Gundel János bálelnök, Wirth Ferenc alelnök, Mehringer Rezső pénztárnok, A Pincér-egylet részéről: Kaszás Lajos elnök, Almsteiner István jegyző, Werler Lajos pénztárnok, Karssy Bódog alelnök. Kezdeté 9 órakor.

Személy-jegy 3 frt. Család jegy (egy úr három hölgy) 5 frt. Jegyek a meghívó előmutatása mellett válthatók: az ipartársulati irodában (IV., Himzö-u. 1.), a pincér-egylet irodájában (IV., Megyeház-u. 9.), továbbá minden szállóban, vendégfőzőben és este a pénztárnál. Felülfizetések a jótékony cél iránti tekintetből köszönettel fogadottnak és hirlapilag nyugtatottnak. A tiszta jövedelemnek a vendégfőzők ipartársulatát megillető fele a szakiskola fenntartására fog fordítottatni. A tiszta jövedelemnek a Pincér-egyletet megillető feléből 15 százalék a szakiskola fenntartására, 15 százalék az orsz. v., k. és pincér nyugdíjintézet javára, 70 százalék a Pincér-egylet betegsegélyző-és temetkezési pénztára javára fog fordítottatni.

Vendégfőzők és pincérek

bálja. A budapesti vendégfőző ipartársulat és a budapesti pincér-egylet ez idei közös táncvigalmának rendező bizottsága a bál minél fényesebb sikere érdekében nagy buzgalommal működik, a bizottság tagja legutóbb az összes kőbányai sörgyárak igazgatójaikat valamint a budafoki pezsgő-gyártalomszakszövetkezet elnökeit is meghívta, mindenhol a legmelegebb fogadtatásban részesültek. Budafokon Törley József és Társa, Louis François és Társa, Hagenmacher Henrik sörgőzgyárai uraknál tisztelegtek kik a legelőzékenyebben fogadták a küldöttégek tagjait. A küldöttégek tagjait ezután Kommer Ferenc úr díszes pincézfőzőnek megtekintésére hívta, hol páratlan magyar vendégteretben részesültek. Felköszöntőkben nem volt hiány. Beszélt Gundel, Schnell, Kommer stb. Kommer Ferenc házigazda szép beszédében üdvözölte Kaszás Lajost a pincér-egylet derék elnökét s elismerését fejezte ki Kaszás tevékenysége fölött. Mi is örüdnünk, hogy a vendégfőző ipar oly előkelő vezére legyen, mint Kommer Ferenc elismeréssel nyilatkozott Kaszás Lajosnak valóban páratlanul álló buzgóságát és tevékenységét felől, mert míg nagybecsű szavai az illetőre buzdítólag és jótékonyan hatottak, addig azokra a lelkes tagokra nézve is megtisztelő hatással leszenek, kik Kaszást lelkesedéssel elnökül megválasztották.

Táncestély. Sikeresült táncmulatságot rendezett a fővárosi „Központi” szálloda személyzete és Ecker Károly vendégfőző szakársunk törzsvendégei Ecker Károly jószék-u. 51. szám alatt lévő vendégfőző-helyiségében. E táncestélyen jelen voltak a „Royal” szálloda személyzetéből is többen. Ott láttuk a pincér kar egyik előkelő, derék tagját Dékány Sándort a „Metropol” szálloda főpincézerét. A szebbnél-szebb hölgyek közül jelen voltak Ecker Károly barátunk bájos nővérei Ecker Klementin és Gizella kisasszonyok, valamint Ecker Károly úr bájos és kellemes fiatal neje, ugyszintén Huszár Jánosné, Római Jakabné, Hauszék Mariska és Magdolna, Jankovics Ágnes, Kiss Etel, Jolán és Róza k. a. Ritvarszky Gizella, Híni Gizella, özv. Falb Melánia, Schlotter Ilona, Rauscher Karolin, Schlotter Anna, Buch Jánosné és Hinzér Vilma urhölgyek, kik mindannyian kedves emlékekkel távoztak el a hajnali órákban Ecker barátunk urí házából.

Temesvári pincér bál. A temesvári pincér-egylet ezidei táncvigalma igen fényesen sikerült. A siker nagyrésztben a rendező-bizottságot illeti, melynek tagjai voltak: Goldsmann Mátyas, Részts Dusan, Policzar S., Kocsokai Sándor, Zeiner Károly, Schlesinger Gyula, és Weimann Miksa.

Szólószózkodás figyelmébe. A mai viszonyok között minden szólószózkodásnak szüksége van arra, hogy tanuljon, haladjon a korrál, mert karát látja, hogy ha elmarad. Ezért a legjobb lelkiismerettel ajánlhatjuk

olvasóink figyelmébe és pártfogásába a Maurer Jánosnak Kecskeméten hetenként megjelenő szaklapját: a „Szólószózkodás Lapot”. Ez a derék újság, a mely mögött két évtizedes múlt áll, arra törekszik, hogy rövid, velős módon megértesse mindenki által felfoghatólag a szólószózkodás terén a tudnivalókat. Az ára is csekély, egy évre 8 korona, így a szegényebb sorsúak is járathatják. A szerkesztőség és kiadóhivatal Kecskeméten van s mutatványpéldánnyal is szívesen szolgáltat. Legmelegebben ajánljuk.

Kötelesség is, emberséges is!

A ki iparunk terén hivatottan, tisztességesen, ügyességgel és szorgalommal munkálkodik, azt becsüljük s büszkén valljuk szakársunknak. Mennyivel inkább kell ezt olyan szakársunk iránt tennünk, aki ezenfelül még arra is törekszik, hogy tanulva tanítson. A ki a nehéz munkától fáradtan nem hajtja nyugalomra fejét, hanem könyvekben buvárkodik s tollat ragad, hogy a mit tanult, valamennyitünk kincsévé tegye. Az ilyen férfiú egész valójával iparunknak, szakársainak él, példája az önzetlen eszményi ségnek. Az ilyen lélek ritka az embermunkásság egész terén, de legritkább Magyarországon, különösen a mi iparunkban, főleg a pincérek között. Ilyen magában álló nemes alak Szeuer Sándor, a ki életét, keresetét feláldozta, a szakirodalom érdemes művelője lett. Munkáját, az „Étlap-isme” című könyvet nemcsak a szaklapok, hanem az egész sajtó elismeréssel fogadta. Ezért az lett a talma, hogy most maga és családja a legnagyobb nyomorban van; de ő még a nyomorban is munkálkodik egy irodalmon diszere s egész iparunk kiszámíthatatlan előnyére szolgáló munkán, az „Étlap Lexikon”-on. A magyar pincérség e diszén segitünk kell, magyar pincérek; ez nemcsak kötelességünk, hanem emberségünk dolga is! Kötelesség, emberség dolga ez nemcsak a pincérekre, hanem a vendégfőzőkre, is; mert az ő könyvük nekik éppen olyan nélkülözhetetlen, mint az orvosokra a szebbe való receptnyűk. Kiváló szakársunkon segitünk kell. Segítsünk az ő érdemes életén és ártatlan családján, de ne könyörödmánnyal, hanem a mi hozzá és hozzánk méltó, azzal, hogy megverszük az ő nélkülözhetetlen könyvét, az „Étlap-ismét”. A könyv ára 2 frt. (Meggredheltel szerzőnél Szombat-helyen. Erzsébet királyné-utca Köhler-ház.) Minden vendégfőző és pincér, a kibén érző szív lakik, a ki iparunk komoly munkásának tekinti magát, az rendelje meg Szeuer Sándor könyvét, sőt rendeltesse meg azt másokkal is. Ha jól érdemes, mindyájunk hasznára szolgáló, munkás életet veszni hagyunk, mindyájunk gyalázata lenne, ki gyorsan segit, kétszer segit!

Egyről-másról.

Egy szegény pincér bejelentette az öngyilkosságát. Igaz, hogy a kik ezt előre anyagolják, nem hajtják végre a csunya tettet, de elég jellemzőnek tartom, hogy egy különben derék szakárs, ilyen gondolatokkal foglalkozik. Vajjon mi vitte erre az elhatározásra? Jó napokat élt valaha, de az ugynevezett „sors” üldözte; aztán megint jobb napokat élt át, de a „sors” megint kezdte üldözni, igaz, hogy maga okozta az egészet, mert nem tudott természetesen uralkodni, chez járult még egy financiaális krízis és ez az ember elcsüggedt, elveszté bizalmát a hitben, elefejtette, hogy „csak a szerénynek nem hoz a vágya kint” s nem tartotta szem előtt sohasem Pál apostol intelmét, a mikit írt a Rómaiakhoz XIII. S. „Senkinek semmivel ne tartozzotok, hanem hogy egymást szeressétek: mert a ki egymást

szereti, a törvényt bétöltötte! Rangján felül élt és költött; pedig milyen szerencsés ember lehetne!! No de reméljük a legjobbat és higgyük, hogy ezt a lelki rázkódást átéli szerencsésen s okulva a multon, egy egész új életet folytat

A fővárosi vendéglők már megint mozognak, hogy helyzetükön javítsanak. Én elhiszem, hogy sok, igen sok kereszmárosnak Pesten rossz sorsa van, de sehogyan sem értem azt, mikép panaszokdhatik az a kereszmáros, kinek pénzrel és idővel hetenként futja, hogy egy egész délelőtt *dreppelizen*, azután, mivel ilyen esetben mindig véleményt kell mondani a *francia és a magyar pesztő között*, aznap délutánját *kereszüül alussza*, hogy ezek az urak *miért panaszokdnak*. Ha az ember végighallgatja a gyűlés ezeknek az uraknak szónoklatait, azt kell hinni, hogy *iparunk már végét járja*. *Wieder József és Weiner Jakab* kántorok nem tudnak oly ájtatos képet vágni, ha a *kol nádro-t* enkljk, mint a fent említett urak. Hát tudja az ég, én nem tudok egészen hinni, hogy olyan igazán rossz soruk volna a reggelizőknek, hanem a szereplési vágy, az ösztönzi a pódiumra. Hja a deszka sokra bír vonzerővel. No nem baj, várjuk, mi lesz az egészből.

Spionskop.

NYILTTÉR. *)

A korona érték

kötelező behozatala alkalmával

Kanitz C. és fiai

üzletkönyvgyára.

könyv- és könyvnyomdája
BUDAPEST

Dorottya-utca 12. — Gyár: Vadász-utca 28.

Szállodai és vendéglői

nyomtatványok és
üzletkönyvek

készítését ajánlja

olcsó és izlésteljes kivitelben

Árajánlatokkal szivesen szolgatunk.

Étlapok, menük legelegánsabb kiállításban.

— A legkifinomabb szervizvárosi közi könyv. —

Szauer Sándor

ÉTLAP és ITALISME

ozimű könyv.

Nélkülözhetetlen vezérkönyv ez minden vendéglős és pinczér kezében.

Ára 2 forint.

A pénz előleges beküldés mellett bérmentve kúldjuk meg a kiadóknak.

Seller Henrik utódlai — (Szele és Breitfeld)
könyvkiadóhivatala.

SZOMBATHELYEN.

1000 darab 3 forint 50 krajczár.

A számadó uraknak ajánlok **papírszavarszzipkákat** bármilyen felirattal, a legjobb minőségben, **1000 darabját 3 frt 50 kr-ért**. 500 darabra való megrendelést is elfogadok. Vidéki megrendelések pontosan eszközölgetnek. Minták kívánatra ingyen és bérmentve.

NOVEMBER MÓR

a „Sanitäts”-szavarszzipka feltalálója.

Budapest, VII., Révay-utca 22., I. em.

*) Az o rovathban közltekért nem vállal felelősséget a szerk.

Ujpesten egy jó forgalmu vendéglő üzlet olcsón eladó. Bővebbet a lap kiadóhivatala ad.

A kamara erdei vendéglő

bérbeadó. Bővebbet a tulajdonosnál:

LOSER M.

Budapest, IX. Ferencz-körút 18. sz.

Eladó szálloda.

Egyik nagyobb vidéki városban az Alföldön egy jó meneteli szálloda üzlet 8000 frt-ért eladó. Az üzlethez tartozik: 18 vendégszoba, 3 szoba a vendéglős részére, nagy étterem, kávéház a népkörnek 2 nagy helyiség, egy sörsarunk, istálló, kocsiszín, omnibusz, fűvelés hirtő, 1 stájer kocsi, 1 paraszt kocsi, 1 vízhozó kocsi, 3 jó ló és jégverem. Házbér 2300 frt. — Ugyanese itt 130 hektó bór bevásárlási áron átvehető. Bővebbet *Ihász György* orsz. közvetítő intézete Budapest, VII. Akácfa-utca 7. sz. alatt ad.

Haszonbéri hirdetmény.

Szarvas

mezővárosa (Békésvármegye) tulajdonát

képező egy emeletes

vendégfogadó

16 vendégszoba az első emeleten

nagy kávéház, étterem, söntés

s a többi (a földszinten) **haszonbérbe** adására folyó évi **február 20-án d. u. 3 órákor** a városháza tanács termémben zárt ajánlati verseny tárgyalást fog tartani.

A bérlet a f. évi márczius hó 1-ső napján veszi kezdetét s **három, esetleg hat egymásután következő évre terjed**.

Miről bérletni szándékozik azzal értesítettnek, hogy 50 kros bélyeggel ellátott zárt ajánlataikat a f. évi február hó 20-ika d. u. 3 órájáig adják be és ajánlataikat az ajánlati összeg 10%-tolijának készpénzben vagy értékpapirokban lássák el.

A közelebbi feltételek a város első jegyzői irodájában megtekinthetők.

Kelt **Szarvason**, 1900. február 1.

Az előjáróság nevében:

Dancs Béla, Kovács János,
első jegyző bíró.

Magyarország kedvelt furdőhelyen

szálloda

jutányos árban eladó. Bővebbet a kiadóhivatal ad.

Pinczehely mellett egy jőhírű vendéglő a mellette levő házzal, szép kerttel és földekkel, melyen gőzmalom van szabad kézből eladó. Ára 10.000 frt, melyből 3600 frt teher maradhat. Bővebbet *Ihász György* közvetítő intézete Budapest, Akácfa-utca 7. sz. alatt ad.

MATTONI'S
GISSHÜBLER
Péntes alkalisszer
SAUERBROUNN

Villatellek eladása.

Kovácsputokon, a nyugoti vasút fővonalán, közvetlen a Duna mellett (Észtergom-csavargözös állomás) még néhány szép fekvésű, nagy fákkal erdőszűt villatellek eladó. Olcsó építőanyag helyben. A villák jövedelmezősége logkönyvben 10 év alatt törleszti a tőkét.

Ugyanott könyves nagy szálloda olcsó szobákkal. Kifinó élelmözés. Messzire terjedő árnyas erdei sétányok. Hegyi források, Dunafurdók. Csónakázás. Halászat.

Kovácsputak az északi szelektől védett fekvése és ozonduz, permentes levegője által a logkönyvben őszig lakható s emelőlgyva különösen gyöngédeknek felelő ajánlatos. Prospektussal kívánata azonnali szolgálat az **Észtergomi Csavargözös-társulat igazgatóságá**.

Eladó, esetleg bérbeadó.

Komárom vármegye Tata mezővárosban, a főforgalmi helyen, **már 25 év óta fennálló**

kávéház

teljes berendezéssel esetleg házzal együtt családi körülmények miatt szabadkézből eladó, vagy esetleg *abbertelbe* kiadó. A kávéház évi 14—15.000 forintot eredményez. Czim a kiadóhivatalban.

Furdő vendéglő bérletére

Ajánlkozik egy a szakács művészetben képzett vendéglős Ajánlatok lapunk szerkesztőségéhez küldendő.

Molnár Vilmos

cs. és kir. szab.

sérvkötész és keztügyáros.

Dusan felszerelt raktár minden e szakmába vágó *különlegességekben*.

Budapesten, VII. ker., Károly-körút 28. szám.

Kizárólag itt kapható a *legjobbnak elismert szabadalmazott kettős és egyszálú sörkötő*.

Egyedül az én pelotáim vannak ugy készítve, hogy bármely testtartáshoz és *testmozgáshoz* simulnak s rugalmas ellenállásuk minden más készítménynél nagyobb és állandóbb.

Pelotáimnál *földzörzölések, börtölbok, maradvások s kellemetlen nyomás* érzések ki vannak zárva.

Sörkötőim ára a legjutányosabb.

A legszebb és legtartósabb *keztüyk* nálam kaphatók.

Egyetlen raktár *legzedszerűbb s elpusztíthatlan* legkülönfélébb

pinczér-táskákban, melyekre különösen felhívom a vendéglős és pinczér urak figyelmét. Tisztelettel

MOLNÁR VILMOS.

Alapított 1869.

kitűnőnek bizonyult

SÖRMÉRŐ

KÉSZÜLÉKEK

lég- vagy szénsavnyomással

szabadalmazott hűtővel

ajánlja

WATTERICH A.

BUDAPEST, dohány-utca 5

Költészetés ingyen

Sörszivattyú, sörpezgőcsapok minden borbetegség elleni czikke.

Essenciák a rum-, likér- és ecet-készítéshez hideg iton, minden készülek nélkül.

Képes árjegyzék és kezelési könyv ingyen.

↑
Egyes szám
10 kr.
↓

SIPULUSZ LAPJA

↑
Egyes szám
10 kr.
↓

KAKAS MÁRTON

Magyarország legkedveltebb élclapja.

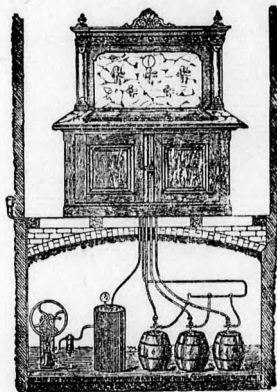
Megjelen minden vasárnap.

Előfizetési ár:

Egész évre	4	frt.
Fél évre	2	frt.
Negyed évre	1	frt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Budapest, VIII. ker., Rökk Szilárd-utca 4. szám.

Hirmann Ferencz

réz-áru gyára

Budapest, VII., Csányi-utca 9. sz.

Gyári

SÖRKIMÉRŐ KÉSZÜLEKET

légnyomással és szab. sörhűtvel.

Elvállal régi készülékek átalakítását.

Nagy választék

bor- és sörcsapokban,

valamint mindennemű szivattyúkban.

Javítások legolesóbban és leggyorsabban eszközöltetnek.

Költségvetéssel kívánatra díjtalanul szolgálok.

→ Alapított 1864. ←

DORN FRIGYES

rézműves

Budapest, VII., Rombach-utca 8. szám.

2—12 Ajánlja magát vendéglők és kávéházak

konyha-berendezésére.

réz- és vas-edények czinezésére és minden e szakmába vágó munkák elkészítésére.

— Javítások pontosan eszközöltetnek. —

BOROSZNÓ GYÓGYFÜRDŐ

vendéglője bérbeadó.

Ezen vendéglő teljes butor és konyha-felszereléssel egy, vagy több évre vehető bérbe. A bérlethez 2000 forint biztosíték kívántatik. — Ajánlatok az alulirt tulajdonoshoz Beszterczebányára czimzendők.

Rosenauer Lajos.

A Kőbányai Királysörfőző

Dr. Korányi és Dr. Kélli egyet, tanár urak által gyógy-célokra ajánlott

GOLIÁT MALÁTÁSÖRE

idegfejokban, vérszegénység, emésztési zavaroknál, gyengeségnél stb. kiváló sikerrel használtatik és egyuttal

Legtellemesebb áditó-ital.

Ára vidékre, Kőbányai vasúti állomáshoz szállítva: nagy palaez 19 kr., kis palaez 13 kr., fogyasztási adóval együtt. Vidékre legkisebb szállitmány 30 palaez.

Betét, nagy ládácrt: 1 frt 60 kr., kis ládácrt: 1 frt 20 kr., palaezkcrt 6 kr., mely azoknak bérmentes visszaadásakor visszaszolgáltatik.

Megrendelhető: a gyári irodában Kőbányán, a városi irodában: VII. kerület, Kertész-utca 40 és a vidéki raktárosoknál.

Budapestben kapható minden nagyobb fűszerkereskedésben és poharankint a Quisisana automata büffetekben is.

Mustár!

Eredeti Francia-mód.

MOCZNIK L.

cs. kir. szab. conserv-gyáros

Budapest, VIII., Alföldi-utca 10. sz.

Budapesti elsőrendű vendéglősök szállítója.

Árjegyzéket kívánatra készséggel küld.

Bor eladás.

Idei fejtett homoki

fajborok

65 hecto fehér, velteliai, chasselas és szlankamenka à 19 frt, 40 hecto sárgásfehér kadarka fixli 18 forintért, 9 hecto olasz rizling à 21 frt, 10 hecto schiller à 16 forint helyben átvéve, üres hordók ide szállítása és a bor a vasúthoz szállításáért bectonkint több KOVÁCS JÁNOS Pusztá-Gyapa u. p. Németkér Tolnamegye.

Telefon 58—35.

Telefon 58—35.

Niemetz Gyula

törvényszékieleg bejegyzett

üzletek adás és vevési ügynöksége

közvetít: szálloda, kávéház- és vendéglői üzleteket a fővárosban és vidéken.

Iroda: Budapest, VIII., József-körut 22—24. sz. a népszínház közelében.

Megbízások lelkiismeretesen, pontosan és a legnagyobb titoktartás mellett gyorsan teljesítenek.

Vendéglősök

és

önálló üzletet nyitni szándékozők figyelmébe.

NAGY-KÁROLYBAN

Szatzmármege székhelyén a régibb (uri) kaszinó jelenleg **meglévő épületét részben vendéglő és szállodává kívánja átalakítani.**

Az üzlet a város legelőkeltebb pontján a vármegyeház átellenében lesz. Diszsz

kávéház, étterem

12—14 vendégszobából

külön vendéglős lakásból fog állni — egyik szárnya elkülönítve továbbra is kaszinó marad.

Mint hogy a városban modern **ilyenmü üzlet nincs** valószínűleg élénk forgalma lesz.

Ennek bérlésére oly pályázó kerestetik ki **24000 korona biztosítékot letenni** — s az üzletet teljes komforttal berendezni képes.

További felvilágosítás alulrólól nyerhető **Nagy-Károlyban.**

Papp Béla

ügyvéd, a kaszinó igazgatója.

2—3

Magyar villamossági részvénytársulat

Budapesten, V., Váci-ut 76. sz.

Budapesten, 1900 február havában.

T. cz

Hogy a világítási eszközök szükségelendő elektromos áramnak igénybevételét kiterjedtebb mértékben és szélesebb körökben is lehetővé tegyük, elhatároztuk, hogy a világítási eszközök szolgáló **elektromos áram normális egységárat jelentékenyen leszállítjuk.**

A székes-fővárossal kötött szerződésünkben hektowattóránként 10 fillérrel megállapított áramegységárat ugyanis **20%-kal fogjuk mérsokelni** és a világítási eszközök fogyasztandó áramot hektowattóránként **8 fillérrel fogjuk számlázni.**

Ezenföül fogyasztóinkat a székes-fővárossal kötött szerződésünk **26. s-ában megállapított százalékos visszatérítési hányadban is részesíteni fogjuk** és az áramszolgáltatásra nézve hatóságilag megállapított egyéb feltételek és határozmányok továbbra is érvényben maradnak.

Az új árszámítás folyó évi **február 15-én** lép életbe és mindazon fogyasztóinknál fog érvényesülni, kiknek ez idő szerint már funálló egyezmények alapján az áram a föntieknél még előnyösebb feltételek mellett nem szolgáltatattik.

Ezen árszállítás által, melylyel mi, ha mindjárt jelentékeny áldozatok árán is, a nagyközönség legszélesebb rétegeiben táplált kívánalomnak felelünk meg, úgy hisszük, alkalmat nyújtottunk arra, hogy a villamos világítás oly helyeken is igénybe véssék, a hol azt eddig számos elismert előnye dacára takarékosági szempontból még nem alkalmazták.

Az általunk eszközölt árszállítás következtében a villamos világítás — ha az annak igénybevételével egybekötött előnyök számításba vétetnek — minden más világítási móddal — még az Auer-fénynyel is — versenyezhet.

Továbbra is iparkodni fogunk fogyasztóink bizalmát, melyet eddigi működésünk által kiérdemelni szerencsések voltunk és a melyért ezennel köszönetet mondunk, a jövőben is fokozottan kiérdemelni és kérjük a t. cz. szives megbízását, melyet törekedni fogunk a legnagyobb meglegedésre fogantatítani.

Utánnyomás nem díjazatik. **Magyar villamossági részvénytársulat.**

DUPLA MALÁTA-SÖR

Szent-István védjegygyel
A KÖBÁNYAI
POLGÁRI SERFŐZŐ R.-T.
gyártmánya a legkellemesebb üdítő ital.

Ajánlják: Dr. Ángyán, dr. Elischer, dr. Herczel,
dr. Kétli, dr. Korányi, dr. Laufener és dr.
Liebmann egyetemi tanár urak.

Hatásos szer vérszegénység, idegesség, emésztési zavarok, álmatlanság és gyöngeség ellen, továbbá ajánlva van lábadozóknak, és különösen **szoptató nőknek.**

Kapható Budapesten minden fűszer- és csemege-üzletben. A vidékre a sör-főzde maga szállítja.

Budapesti árak: — a fogyasztási adóval együtt — egy nagy palaczk (palaczk nélkül) 25 kr. Egy kis palaczk 20 kr.

Videki árak: — a fogyasztási adóval együtt — a köbányai állomáson — egy rekesz 30 nagy palaczk 7 frt 50 kr., betét a rekeszért és palaczkokért 3 frt 30 kr., összesen 10 frt 80 kr., egy rekesz 30 kis palaczk 6 frt, betét a rekeszért és palaczkokért 3 frt, összesen 9 frt.

A betétet visszaszolgáltatjuk, ha a rekeszek és palaczkok jókarban és fuvarmentve három hónapon belül esztünkre visszaküldetnek.

1—10

Ezen sör hónapokig eltartható.
Viszontelárusítók árendeményben részesülnek.

A világ legjobb és legolcsóbb sárvány-ríze a

2—24

„Baross-forrás”

a legkellemesebb és legegészségesebb székely borvíz. Tulajdonos: **SZILÁGYI ENDRE Bibarczfalván u. p. Agostonfalva. — Főraktáros Horváth István Budapest, VII. Erzsébet-körút 2. sz. — Főképviseelő: Eble Lajos VI. Révay-u. 24.**

Albérlet.

KIS-MARTONBAN (Sopronmegye)

az

„**Arany Szőlő**”-hez

címzett

Vendéglő

azonnal albérletbe adatik.

Bővebbet az „Első soproni sörfőzde és maláta-gyár részvény-társaság”-nál **SOPRONBAN.**

Hirdetmény.

Esztergomban a takarékpénztár tulajdonát képező

„Korona szálloda“
teljesen új felszerelésével együtt
azonnal bérbeadandó.

A bérlet tárgyát képezi a földszinten: egy nagy *kávéház*, *2 kártya-*, *1 külön-szoba* és *1 kávéskonyhával*, *1 étterem* és *1 csapszék*, *1 nagy konyhával*; az emeleten *6 vendég-* és *3 cse'éd-szoba*; végre a pinczében *téli kuglizó*, jégverem és egyéb mellékhelyiségek.

A bérlet esetleg pályázhat, a *szálloda emeletén levő Kaszinó ellátására is.*

Feltételek iránt tudakozódhatni az Esztergomi Takarékpénztár igazgatóságánál Esztergomban.

Esztergomban, 1900 február 4-én.

Az esztergomi takarékpénztár
részvénytársaság.

HIRDETMÉNY.

Weisz Ede, közadós bormagykereskedő, volt pozsonyi lakós csödtügyében alulírott tömeggondnok **ezenel közzé teszi**, hogy az ezen csödtömeghez leltározott, az 1899. évi augusztus hó 8-án és következő napjain felvett csödleltár 1194, 1195, 1197, 1198, 1200—1212, 1214—1243, 1245—1249 tételei alatt összeirt **954 hekto 88 liter, összesen 16,501 frt 58 kr-ra becsült** és pedig 789 hekto 43 liter, összesen **13.746 frt 36 kr-ra becsült fehér** és 165 hekto 45 liter **összesen 2811 frt 65 kr-ra becsült vörös**, különböző nagyságu hordókban foglalt s természetesnek talált **bor** egészben, de kisebb mennyiségben, nevezetesen hordónként is ajánlati uton **eladásra kerül.**

Venni szándékozók tartoznak zárt ajánlataikat, melyekben úgy a venni szándékolt bor mennyisége s minősége, valamint a felajánlott vételár kitüntendő, a vételár utáni 5°-nyi bánatpénzzel együtt

folyó 1900. évi február hó 22-ig

bezárólag alulirt tömeggondnokhoz betérjesztetni.

A beérkezendő vételi ajánlatok felett **a csödtömegválasztmány fog határozni**, melyet is a vételi ajánlatok egyike sem köt s azok bármelyikét tetszése szerint el- vagy el nem fogadhatja.

A megvett **bormennyiség** a vevő által vételi ajánlatának elfogadásáról tömeggondnok részéről történt értesítésétől számított 8 nap alatt a bánatpénz elvesztésének terhe mellett a teljes vételár kifizetése ellenében átveendő, a mihez esetleg szükségelt hordók a csödtömegből alulírott tömeggondnokkal megállapítandó vételáron meg- és azonnal átvehetők.

Közelebbi felvilágosításokat alulírott tömeggondnok nyújt, kinél is a csödleltár vonatkozó része betekinthető.

Kelt Pozsonyban, 1900. évi január havában.

Dr. Samarjay Emil
ügyvéd, tömeggondnok.

Alapítva 1825.

Alapítva 1825.

HUBERT J. E. POZSONY

pezsgőbor pinczészete

ajánlja elismert kitünő minőségű pezsgőit, különösen

GENTRY CLUB

márkáját

mint a budapesti országos kaszinó pezsgőjét.

Budapesti főraktár: **Szimon István** urnál Váci-körút.

Képvisező: **Kralupper E. C.** ur Nádor-utca.